

Trecătorii și căței

Alecu Donici

Pe uliță-n plimbare
Doi trecători mergeau

Și o întrevorbire de cuviință mare
Ei serios țineau.

Când, iată de la căsuță
Un cățeluș sfrijit
Asupra lor s-au repezit;

Țah, țah, țah, țah, și altă în urma lui hăituță.
Apoi căței, căței,
Mulțime – știți ca ei...

Încât unul din oameni acum vrea să găsească
Vrun bulgăre sau piatră, căței să-ngrozească.
– Astâmpără-te, frate, îi zice celălalt.

Au doar n-ai mai aflat
A câinilor natură?
Jaluzi, ei orice văd

De fire mai aleasă, acolo se repăd
Și nu mai tac din gură,
Iar tu păzește-ți drumul, mergi drept ca un român.
Ei latră și rămân.

Și între oameni este rău' jaluzia:
Ea-i sor' cu dușmănia.